

AGIRIAK

KOLONBIAR HERRIAREN FRENTE BATURAKO PLATAFORMA

Kolonbiar guziei, herri-taldeeri, eragin batu baten eratzailere, sindikato, kooperatiba, mutualidade ta baserri-elkarteei, langileerakundeei, konformagaitz guziei, politika-partidu tradizioaletatik at dauden guziei: kolonbiar herriaren maila guziak, jomuga konkretu ta jakin batean batutzeko plataforma hau aurkezten dizuegu.

Z E R G A I T I K

- 1.—Kolonbiar politikak, «minoriaren» ona ez, baizik eta «maioriaren» ona bila dezan beharrezko diren erabakiak, indarra dutenengandik sortu behar dute.
- 2.—Gaur egun indarra dutenek «minori» ekonomiko bat osatzen dute. Eta bere baitan ditu «minori» hunek, herriaren politikari dagokionez, erabaki funtsezkoenak.
- 3.—Minori hunek ez du sekula bere interesik ikuituko duen erabakirik sortuko.
- 4.—«Maioriaren» alde eta askatasun-bidetik, sozial eta ekonomi-aurre-rapen bat lantzearren beharrezko diren erabakiek nahi ta ez ikuitu behar dituzte «minoriaren» interesak.

- 5.—Argi dager, beraz: politiko-indarraren egitura nolnahi ere aldatu beharra dago, erabaki hoiak «maioriak» sortu ditzan.
- 6.—Gaurko partidu politiko ta egungo xixtimaren kontra dago «maioria», baina ez du bere baitan herriaren gidaritzza eskuratzeko botere ta indar egokirik.
- 7.—Eratzen den edozein politikak herriaren laguntza bilatu behar du, teknika-egitura bat behar du. Ta eratu ere, ekintza-printzipio batzuen gain eratu behar du izan, ta ez «lider» baten gain, baldin kamarilla, demagogia ta personalismoa baztertu nahi badira.

J O M U G A K

I.—LUR-REFORMA

Lurraren jabetza lurra lanez lantzen duenarena izango da.

Izendatu, gobernuak izendatuko ditu inspektoreak, lan huntan diardutenei tituloak eman dezaizkieten Baina lurraren lantzea, «plan nazional» baten araura, kooperatiba ta elkarte-xixtimaz egingo da, kredito ta teknika-laguntzarekin.

Ez zaio inori lurra erosiko. Guzien onerako beharrezko den lurra, ordainik gabe ezjabetuko da.

Indijena-taldeek dituzten sailetan, heurak izango dira benetan eta egiz sail hoiere jabe. Indijena-talde hauen aurrerapena ta indartzea bulztatuko da.

II.—URI-REFORMA

a.—Uri edo herrietan, etxe batean bizi direnak, etxe horren jabe izango dira. Etxe baten errentatik soilik bizi direnek (hala dela frogatzen badute), gorde dezateke etxe hori, nahiz ta bertan ez bizi.

b.—Etxe bat, gobernuaren iritziz, behar hainbat erabiltzen ez bada, multa botako zaio etxe horren jabeari. Ta multa-diru hori etxe-jasotze-planifikazioan erabiliko du gobernuak.

III.—PLANIFIKATZEA

Inportazioa gutxitu, esportazioa gehitu ta herria industrialtzearren, derrigorrezko planifikatze bat eratu da.

AGIRIAK

Edozein inbersio, herriko inbersio-planifikazioaren menpe egongo da. Atzerriko txanponetan burutu behar diren arazoak Estaduak bakar-bakarrik egingo ditu.

IV.—TRIBUTO-POLITIKA

Kolonbiar-fameli batek airoso bizitzeko behar duena (5.000 pesu 1965-ean) baino errenta haundiagoak jasotzen dituztenei, gero ta in-puesto haundiagoa kobratuko zaie. Muga huntatik gain sobratzen den errenta, «plan ofizialak» ezartzen dituen egin-beharretan erabiltzen ez bada, Estaduaren eskuetara joango da oso-osorik. Ez da instituziorik inpuestetatik libre geldituko. Lan saria ez da, neurri bateraino behintzat (esaterako, hileko 5.000 pesu 1965-ean), zergapetuko.

V.—NAZIONALIZATZEAK

1.—Banku, Seguru-elkartek, Hospitalak, gaixo-etxeak, droga egin ta zabaltzeko erakundeak, Transporteak, Irrati ta Telebista, Estaduaren esku egongo dira denak.

2.—Estaduak emango dio kolonbiar orori edukazioa ta debalde eman ere. Bigarren mailako ikasketak amaitu arte gurasoen pentsakera errespetatuko da. Eta hortik aurrera ikaslearen idealogia.

Derrigorrezkoa izango da edukazioa bigarren mailako edo teknika-ixtudioak burutu arte. Hau betetzen ez duten gurasoak kastigatuak izango dira. Ordaintze-kontua inbersio-planifikatzearen gain gelditzen da.

3.—Lurpekoa Estaduarena izango da. Ta bere esku uzten da herriko ekonomiaren alde petroleoa lantzea.

Ez zaio inungo atzerriar elkarteri petroleorik emango, honoko baldintza hauek betetzeke:

- a.—Estaduaren parte hartzea 70%-koa izango da gutxienez.
- b.—Materialen borobiltzea, zabaltzea ta lantzea serbitzu publiku izango dira Estaduaren menpean.
- d.—Enpresa, tresna ta langailu oro debalde bihurtuko zaizkio Estaduari, 25 urtera beranduenez.
- e.—Kolonbiar langile ta arduradunen lan-saria atzerriarrenen neurrikoa izango da gutxienez.

VI.—HERRIARTEKO HARTUEMANAK

Kolonbiak munduko beste herri guzietan izango ditu hartuemanak. Baita kultur ta komertzio-hartuemanak ere, beti berdintasun eta bi alderdien irabazian.

VII.—SOZIAL-SEGURTASUNA ETA OSASUNA

Estaduak sozial-segurtasun-plan oso ta gero-ta gehiagoko bat eratu-ko du. Herriak debarde erabiliiko du osasunera ta medikuetara duen eskubidea. Estaduak begiratu behar ditu lan-gabe, ezin, zahartzaro ta heriotz-prolemak ere. Osasunari dagozkion profesio ta presuna oro Estaduaren langile izango dira. Eta bere kontura dauzkan famelien neurrian ordainduko zaio bakoitzari.

VIII.—FAMELI-POLITIKA

Ume baztertuen gurasoak kastigatuak izanen dira. Legeak estaliko du emakume ta umeen babesa, kastigu egokien bidez.

IX.—INDAR ARMATUAK

Indar armatuen presupuestoa bere egin-beharrari egokitua izango da, horregatik Kolonbiarren osasun eta edukazioa baztertu gabe, noski. Kolonbiar herri osoak zainduko du herri-jabetasuna. Emakumeek ere herri-serbitzu bat egin beharko dute hemezortzi urtez gero.

X.—EMAKUMEAREN ESKUBIDEAK

Gizonarekin berdintasunean, emakumeak ere ekonomi, politika ta sozial-arazo guzietan hartuko du parte.

* * *

Plataforma hau herri-mailek eztabaidatua, onartua ta osatua izan zen. Bogotako Unibersitario-urian F.U.N.-ek eskeini zion omenaldian aurkeztu zuen Kamilo Torresek lan hau 1965-eko maiatzaren 22-an.

AGIRIAK

Aita Kamilo Torresek erreboluzionario bezala aurkeztu du bere burua, kolonbiar, soziologo, kristau ta apaiz denez erreboluzionario:

KOLONBIAR DENEZ: bere herriaren burrukatik at ezin ditekkelako geldi.

SOZIOLOGO DENEZ: gauzekiko zientzi-jakintzari esker, honoko konklusio huntara iritxi delako: ez dagoela, erreboluziorik gabe, soluzio tekniko ta benetakorik.

KRISTAU DENEZ Kristautasunaren ardatza lagunurkoarekiko maitasuna delako. Eta «maioriaren» ona lortzeko bidea erreboluzioa bakarrik delako.

APAIZ DENEZ: Erreboluzioak eskatzen duen «nork bere burua lagunurkoari entregatzea» elkar-maitasunaren lege bat delako. Eta, bide batez, apaiz-eginkizunaren derrigorrezko legea delako.

KAMILO TORRES RESTREPO

Euskerazlea: Iñaki Beristain